

SIMON Bettina

Promóció

1.

Frida Kahlórol beszélget két iskolás az udvaron. A múzeumban látták a kiállítást, és olyan pulcsit szeretnének, amin az ő feje van, de csak táskát lehet kapni, meg tollakat. Van már rendes iskolatáskájuk tolltartórésszel, de külön tartják a tollat-ceruzát. A táska üres ujjaiiba filctollakat tesznek. Szinte soha nem használják, mert átüt a papíron, és már nem kisgyerekek. Beszélgetés közben ezekkel rajzolnak egymásra. Ha Frida Kahlo élne, szívesen nézné, hogy minél színesebben kapkodják a filctollakat. A neve rálóg a táskára. Valami hiányzik, mondaná. A vállpántok alatt üres sávok, vagy a táska helyén egy fej. Eltakar.

2.

Olyan volt, de nem volt az, ezért nem számít, nem jegyeztem meg. Látom magam előtt így is, mint a bepisilt gyereket, amikor bűdös van. Maga alá vizező öreget egyszer, felnőtt fejjel láttam, a kora miatt mégis gyereknek számítottam. Sok ránca volt, ennyit vettem észre és becsuktam a szemem. Kellemes csalódás a színtelen folyás, és télen a zaj is remény. A hónapokról folyóiratot is elneveztek, mi meg kerítést se festettünk soha, de bármelyik hóesésben felismerném a kék rácsot, akár sportpálya nélkül is. Azt hittem, elment az esze, most meg a legszebb részleteket nem tudom felidézni. A legérdekesebb annyi, hogy melyik évben, és melyik hónap.

Családi hagyomány

Miért írsz verseket, kérdezte tőlem, amikor egy faluban sétáltunk, művészetet akarok csinálni, aztán azon gondolkodtam, az az út miért nem az. Anyám szerint a költőket nem sportiskolába íratják, de én felnőttem, író lettem és nem látok költőiskolát, ahová gyerekek járnak. A természetfilmekben sokkal egyértelműbb a halál, mint az életben. Az iskola mellett van egy utca, ahol a kertekben régi játékok voltak a virágok között. Még most is ott vannak, vágta rá rögtön, mintha egyre közelebb kerülne az öregedéssel a gyerekkoromhoz, és ezzel egyenes arányosan haladnék én is visszafelé az időben. Boldog télen születtem, anyám egész nyáron strandolhatott, mert nem menstruált. Akkora voltam, mint egy ebihal. Anyám békákkal csókolózott szabadidejében, de az őrangyal hozzáadta egy férfihez, jeggyűrűvel, esküvői vacsorával, színes virágokkal az asztalon. Anyám vegetáriánus lett, és a rántott hús helyett titokban megette a csokrot. Amikor válással végződött a házasság, a nagymamám kioktatta, hogy érdemes lányként felkeresni egy jó fogorvost, és megőrizni a menyasszonyi csokrot, de anyám inkább újakezdte a húsevést, mint aki hétfégenként lovagolni jár az erdőbe. Ló helyett babakocsival kirándult, így gyakorolta a szülést, és annyi békacombot evett, hogy remegett belül, mint a miskolci kocsonya: az írás nem forma, hanem a nyelv megbicsaklása.

